

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Szemleutam a Kárpátokban.

Irta: (—bó.)

A mostani világháború folyamán sok szó esett a Kárpátokról. Magyarország e természetalkotta hatalmas bástyájáról, melynek meredek, erdős bércein már annyiszor szenvedtek szégyenteljes kudarcot hazánkra törő vad muszka hordák véres támadásai.

Közel vagyok e bástyához. Jóformán lakásom ablakából látom a keleti középrész félelmetes bérceit messze kéklő ezüstös párában, hol eltűnni, hol csillámlóan előbukkanni.

Eddig csak a Magas-Tátra rafinált gondossággal kezelt utain való bolyongásaim közben volt módomban e gigantikus méretű hegycsoportot közelebből megismerni, de most — őszi szemlém alkalmával — láttam csak, hogy milyenek is a Kárpátok a maguk ősi, természetes vadságukban.

Egy vasutmenti őr szemlélése után egy csendőr és egy népfelkelőből álló járőr kalauzolása mellett indultam fárasztó kárpáti utamra. Kis kézi podgyászom egy jóképű székely ivadék gondjaira bízom.

Az ut, szelid emelkedéssel eleinte egy lassan csörgedező patak medrében vezetett. Gyönyörű őszi nap volt. Még a szél se rebbent. A délutáni nap bágyadt sugaraival szeliden simogatta mindinkább izzadni kezdő üstökünket. A patak csobogását csak góbém szapora beszéde zavarta, ki hajmeresztő tettekkel traktált a sebesülten hazakerült Bilibók Mócsi káplár uram viselt dolgaiból.

— Bizony kis hija hogy, jó komájával együtt, a muszka czárt is majdnem elfogá, erősíti a gyerek. Olyan legény az instálom.

Mulattatott a suhancz másod hárijánoskodása és örömmel láttam, hogy mily erős hittel bizakodik fegyvereink diadalában. Miben én, természetesen igyekeztem meg is erősíteni. Ilyen errefelé különben a nagyja is; csüggedt, reménytelen, búslakodó arcot nem lehet itt látni.

Utunk közben a patak medrében mind szűkebbé szorult, végre a völgy hozzásimult egy hegy lábához. Az ő. havas meredezett előttünk. A csendőr már messze

fentjárt a hegy kacskaringós, pásztorok-csinálta, ösvényein, mikor én még csak nekifoházkodtam a mászásnak. Nem is olyan magas, csak 1365 méterre nyúló hegycske állta utunkat, de első intrádára ez is égi magasságnak látszott az eddig az Alföld sima talajához szokott lábaimnak. Hegymászó botom segélyével aztán én is nekirugaszkodtam a hegynek és buzgón csörtettem a magaslat csúcsára. És nem is oly sok idő múlva már bőven kárpótólva lettem a kiállott fáradoalmakért.

Gyönyörű panoráma tárult elénk. Lent a fákkal tarkázott mély völgyben csak a felszálló füstfellegek sejtették az elhagyott falut. A határ felé siető vonat egy kis játékszernek látszott. A napfényben meg-megcsillanó sinek mint egy óriási kigyó tűntek fel, mely a lenyugvó nappal szintén nyugovóra tér. Alantabb köröskörül az örökzöld fenyőerdő, mely valami megható, csendes érzéssel töltötte el szívemet. A csupasz csúcsra egy félig megdülve álló nagy fakereszt, melynek tövében pihenni ledőlünk, csak növelte szívünk áhítatos, magasztó gerjedelmeit.

De sietnünk kellett. A novemberi nap rövid. És még hosszú ut állt előttünk.

Lefelé már könnyebben haladtunk. A havas ez oldala mérsékelten lejtős, menés közben még pihenést is nyújtott. Messze lent a másik völgy sötéten tátongott fel hozzánk, mert bizony már jócskán sötétedett. E völgy keresztül-kasul van szelve patakokkal. Átjáró csak a vízbe dobált egy-egy nagy kő, vagy egy kidőlt és a vízre vonszolt nagy darab fa. Sokszor e szükségbeli átjárókra se találtunk. A sebes folyású hegyi patakok nem tűnnek terhet a hátukon. De fa akadt bőven, arról a patakok kárpótlásképen gondoskodnak. Hidászok meg magunk voltunk. Az ingó, lábunk alatt körben forgó hidakon aztán rendre átkeltünk. Igaz, hogy nem minden kalamitás nélkül, mert bizony — mint kis góbém nevetve mondogatta — a csizmánk sokszor megmerüle.

Egy haragos zöld fenyőerdő tövében fekszik a r-i őr. Ez volt utam aznapi végcélja, hová alaposan kifáradva, de a friss hegyi levegőtől megacézósodva, este hétre meg is érkeztünk.

Másnap délután, az őrparancsnok ajánlatára, kocsin folytattam utamat a b-i őr felé. De bizony rövid idő

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYARA

STOWASSER J.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gy. rtm. szállít.
os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánoshid-utca 5. — Gyára: Öntőház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becszerelése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldeték.

mulva sajnosan tapasztalnom kellett, hogy az itteni kárpáti utak nem a Magas-Tátra utjainak mintájára készültek. Eleinte egy patak medrében haladtunk itt is, de csakhamar megkezdődött a kapaszkodás a F. havas 1468 m. magas csúcsára, a melyre felvezető nem makadám, hanem gömbfákból kirakott ut, semmi jóval sem biztatott. Bizony ez csak olyan facsúsztató, nyáron is szánkóval járható ut, melyen sokszor egy méter távolságra is hiányzott a gömbfa. Elkorhadt, vagy talán nem is volt. Rabvallató dolog ily uton kocsikázni. Hamarosan meg is elégettem a dicsőséget, leszállva, gyalog ugráltam egyik fáról a másikra. Így mégis jobb volt.

Fenn a tetőn egy rég felhagyott fűrésztelep maradványai búsan hirdetik az örök enyészet mindent megporlasztó hatalmát. A dűledező házak mellett, mint egy dülő csata maradványai, sorban fekszenek a korhadásnak indult fák. A kipusztított, kopár hegycsúcs busongva mereng az ég felé, mintha mondaná: Lám, így tett csuffá az emberi gonoszság!

Két oldalt az utat bükk és fenyőerdők szegélyezik. A csendes szellő sejtelmes, titokzatos suttogásra hangolja az erdőt, melynek zizegő fái között ott remegett az ősz minden varázsa. Hervadó levelek perdülnek a légben, mint egy láthatatlan vadász fegyverétől halálra sebzett lomhaszárnnyu madarak. Aztán csendes megadással elterülnek az avarlepte anyaföldön, szépen lefeküdve többi testvéreik mellé. Oly szomorú is a természet haldoklása.

Merengésemből kocsisom öblös hangja rázott fel. Váltig biztatott, hogy most már üljek fel, lefelé nem ráz annyira a kocsi és mindjárt a völgybe is érünk. De bizony engem még marczipánnal sem lehetett volna a kocsira felcsalni. Elég volt a zötyögtetésből egyszer is. A sápadt képű hold már jól fenjárt az égen, mikor behajtottunk a b.—i laktanya udvarába. A laktanya központjában van egy másik abbanhagyott nagy fűrésztelepnek. Itt még a házak daczolnak az enyészettel, de már az igazgatói lak téli telelője a havasi legelőkön táplálkozó marháknak. Nemsokára az előbbi telep képe formálódik ki itt is. E szép völgykatlan egyedüli lakói a csendőrök és egy tehénpásztor.

Ez örsről másnap d. u. 1 órakor utbaindultam, mert az örsparancsnok két nagy hegyet jelentett a t.—i örs felé. Innen, ha akartam volna sem mehettem volna másképp, mint per pedes apostolorum. Vezetőm, egy kivezényelt járőr volt.

Utunk kezdetben csak egy rohanó patak partján vezetett, többször átbalszírozva magunkat a patakot áthidaló egy szál fából alkotott hidakon. Aztán jött a 1462-es nagy akadály. Sokáig tartott, míg az égbenyúló hegyóriás tetejébe felértünk. Fenn a gerinczen

ugyancsak be kellett húzódnunk gubáinkba, mert az enyhe őszi napsugár még a hegy lábánál visszaretent a ködbe vesző havastól és sorsunkra bizott bennünket. Kietlen, elhagyatott táj tárult elénk. A merre a szem ellát, mindenütt erdő és erdő, csupa bükkfa, melynek leveleit rőtbaránára, másikat, aranysárgára változtatta a nagy dekoratív művész: az ősz. Aztán csupasz, viharverte sziklák. Élőlénynak semmi nyoma. A növényzetből is csak a kúszó vadindák lepik el utunkat. Csak a légben kóválygó sasok és a határt éber figyelemmel ügyelő magyar csendőrök járnak e szomorú egyhangú vidéket.

A gerinczen haladtunkban «ha-ó, ha-ó» kiáltások ütnek meg minden neszre figyelő fülemet.

— No már megint fákat eregetnek a m.-havasi völgybe, vigyázzunk! — jegyzi meg a csendőr a mellette ballagó népfelkelőknek. És tényleg a csodálatos sajátossággal hangzó torokbögéseket mind erősebben hallatszók erőszakos, tompa bűgások kísérik. A csúsztatókban leeresztett hatalmas fenyőfák hátborzongató moraja az. És nekünk éppen a veszedelmes hegyoldalon kellett a völgybe leereszkednünk. Ha egy böszülten rohanó fenyőfa útjába kerülünk, bizony Szent Péternél vacsorázunk azon este mind a négyen. Szerencsére jó torkulegények voltak vezetőim, kik «Ne ereszd» ordításaikkal túlharsogták volna még a tenger viharát is. Bajunk tehát a fenyőfákkal csak annyiban volt, hogy a sikos csúsztatókon és az egymásra torlódott, fennakadt fenyőfákon át kellett bugdácsolnunk. Persze ez sem ment minden baj nélkül, mert pl. jómagam is végiz mértem vagy kétszer a sáros, csatakos földet.

A völgy, melybe leereszkedtünk, a B. 1531 m. magas hegy lábánál húzódik meg. A völgy egy nagy fatermelő telep központja. Van magyar korcsmája, pénzügyőrsége és román határőrsége. Itt már a kultúra némi nyoma is látszik. Hatalmas drótsodronyok szállítják a fát innen Gy. felé. De most szünetel a munka. Az emberek most Szent Péternek dolgoznak északon és délen. A drótsodronyok mentén kapaszkodtunk fel a B. hegyre aránylag jó gömbfa uton.

A völgyet elhagyva, bizony már jó későre járt az idő. A hold már ott terpeszkedett a tiszta, felhőtlen égen, csúfondáros mosollyal kísérve fárasztó menetelésünket. Olykor-olykor eltűnt az utunkat határoló sűrű erdők sárgáló lombjai megett, hogy aztán ismét előbukkanva, annál kárörvendőbb vigyorgással kiáltsa fülünkbe:

Látlak!

Mindenütt a legnéma csend, kinzó ijesztő hallgatlanság. Csak lépteink egyhangú kopogása hallatszik a gömbfákon. De hallga! mintha szeges botok becsapódása a gömbfába hallatszanék mégis. Nemsokára az idegen

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és dísz tárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

182. sz.

Iparművészeti újdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

csász. és kir. udvari szállítónál, Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

A Lavra-kolostor Kiewben.

zajt két hosszan elnyúló árnyék feltünése teszi még titokzatosabbá. Mintha két óriást rejtegetne a derengő esthomály. Háborús időket élünk, közvetlen a határon járunk, óvatosaknak kell lennünk. Csendesen közeledünk egymáshoz. Végre az árnyékból kibontakozik két alak, egyiknek kakastollas kalpagja van. A t.—i őrsparancsnok volt egy katonával. Ellenőrzőbe mentek, az ő hegymászó botjaik kopogtak. A hold velünk együtt ért fel a csúcsra és széles mosollyal nevetett fülünkbe:

Ugye jól megtréfáltalak benneteket!

A csúcsról már $1\frac{1}{2}$ óra alatt leértünk a völgybe. A laktanya fenyőfáktól övezett csendes falai között, hat óras mars után, bizony jól esett a pihenés.

A t.—i őrsről a következő napon szintén kora délután szedtem sátorfámat, mert Gy. felé 24 km.-es utat kellett estig megtennem. Nem jó az erdőkben éjjel bolyongani, de éjjel pihennem is kellett, mert a szemle is csak elég kimerítő munka.

Az ut errefelé is mindenütt a-drótsodronyok mentén vezet. Az utanyag itt sem keramit, hanem gömbfa. Ez itt a legolcsóbb. A táj, erdő, szikla ugyanaz. Érdekes és változatos csak az volt, hogy a nyugvó és karvas-tagságú drótköteleken lógó óriási fenyőfák hol itt, hol ott ijesztgettek azzal, hogy a nyakunkba szakadnak. Egy kifogott és nyársra húzott czápát nem lehetne hivebben illusztrálni, mint éppen e magasban lógó, mozdulatlan fenyőfákat.

Később a T. patak völgyébe jutottunk hol, már egyenletes talajon haladtunk. Szinte az Alföldre képzeltem volna magamat a sok hegymászás után, ha mindkét oldalt nem sötétlenének a haragos zölt fenyőerdők. Bizony húzták az estéli harangszót, mikor beértünk a magyar határ egyik legszebb községébe Gy.-be.

A község a hasonnevű szorosban elnyultan fekszik. Két oldalt messzehúzódo erdőkoszorúzza hegyek határolják. A T. patak örült iramban szeli át a községet tajtékot verve az útjába kerülő mázsányi köveken. Vasútállomása bármely nagyobb városnak díszére válnék. Utcái tiszták, rendezettek. Az itteni építészet az ó német stylú magas tetőket kedveli. Minden tető füstölög, mintha a ház égne, pedig csak a házakon nincsen kémény.

A községet egy pompás országut szeli még át, melynek a határkapunál, magyar részről vége szakad. Az esteli órákban az örökös magyar csendőr és a román határ-örkatona a kettős kapukat gondosan bezárják, aztán se ki, se be, úgy érzi az ember, mintha a világ be volna deszkázva.

Eddig tartott kárpáti utam egyik része a másikat majd máskor mondom el.

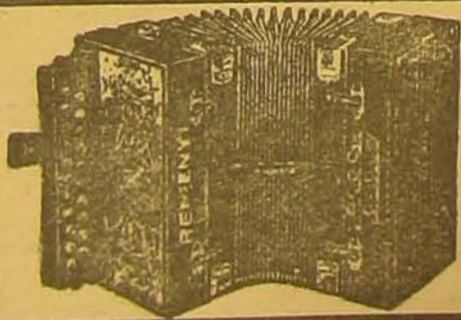
Ujabb levélhamisítás királyunk nevére.

A Newyorkban megjelenő «Evening Post» Károly királynak egy állítólagos magánlevelét közli a melyet Ferdinánd román királyhoz intézett. A levelet február második felében küldték el és Romániának a békére való magatartását döntően befolyásolta. A lap jelentése szerint kérdéses a levél az Associated Press jassyi képviselője előtt bizalommal való visszaélés folytán vált ismeretessé.

Ebben a levélben Károly király Ferdinánd királyt szivélyes szavakkal figyelmessé tette azokra a nagy veszedelmekre, melyek a Kelet felől feltörő szoczialista hullámból származnak minden monarchista álladalomra. Károly király ecsetelte a veszedelmeket, a melyek a bolsevikizmusnak az orosz határon való tulterjedéséből Ausztria-Magyarországra származnának és a melyek ugyanilyen módon veszélyeztethetnék a román királyi házat. Ezért a levélben a mellett száll sikra, hogy a román király vele és Európa más uralkodóival egyesüljön az anarchia elleni harczra. Károly király állítólag megígérte, hogy ha Ferdinánd király elhagyja a szövetségeseket, úgy a monarchia és Németország támogatni fogják trónja megvédésében. Károly király állítólag ezzel a mondattal fejezte be levelét: «Most olyan idő van, a melyben a királyoknak össze kell fogniok.»

Ez állítólagos és mint már most megállapítjuk, ő felségének Ferdinánd királyhoz intézett, de a valóságban nem létező leveléről szóló közlemény teljesen helytelen. A tényállás a következő:

Ő felsége ez év februárjában gróf Czernin külügyminiszternek a szövetségesekkel egyetértően tett javaslatára egy osztrák-magyar törzstisztet megbízott azzal, hogy a román királyhoz szóbeli közlést juttasson el. Abban az időben a központi hatalmak szövetsége már megkötötte volt a fegyverszünetet Romániával, az ukrániai békeszerződés alapvonalaiban meg volt állapítva és az Oroszországgal való béketárgyalások teljes folyamatban voltak. A kiküldött tiszt megbízatásának eleget tett olyképp, hogy ő Felségének Ferdinánd király részére tett közléseit

HEGEDŰ

remek felszereléssel
50—60—80 korona

a legjobbminőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

REMÉNYI MIHÁLY

a m. kir. Zeneakadémia
szállítójánál szerezhető be

Minden hangszerről külön árjegyzék kérendő.

HARMONIKA

50—60—80—100 korona
finomabb 2 soros 60—80—100 K

GRAMOPHON

150—180—200—300 K
legfin. aozél óraműszerkezettel

Budapesten, Király u 58. és 60.

Fényképfelvétel a robbanás pillanatában.

A robbanás színhelye.

továbbítás céljából közölte egy román tiszttel, a ki a román király személyes bizalmát élvezi. Ezek a két beszélgetés során tett közlések, a melyekből az «Associated Press» tudósítója ő felségének Ferdinánd királyhoz intézett levelét konstruálta, a következőket tartalmazták:

— Abban az esetben, ha Románia királya a béke elérése céljából a szövetséghez fordulna, úgy nem kell tartania visszautasítástól. Az országa által elért föltételek tisztességesek lennének és Románia, a nélkül hogy kötelezné magát az ez idő szerint szövetségesei elleni harczban való részvételre, megegyezést köthetne a szövetséges hatalmakkal, hogy velük együtt küzdjön a nemzetközi forradalom és anarchia veszedelme ellen. Egy ilyen esetleges egyezményből azonban nem származhatna a szövetség hatalmaira az a kötelezettség, hogy Romániának Oroszország elleni harczában fegyveres segítséget nyujtsanak, mert a szövetség a szovjet-kormány nyal már nincsen hadiállapotban. A mi Románia területi kérdését illeti, a kiküldött osztrák-magyar tiszttel megjegyezte, hogy ebben a stádiumban nem lehet ígéreteket tenni, hanem ezt a kérdést is a meghatalmazottak részére kell fentartani. A tiszttel ezzel misszióját befejezettnek jelentette ki.

Mint ismeretes, a román kormány kevéssel azután a szövetséges hatalmaknak tudtáraadta a béketárgyalások megkezdésére vonatkozó óhaját.

KÉPEINKHEZ.

A kievi lőszerrobbanás.

A háborús felek sokféle törekvései, a melyekkel egymásnak ártani iparkodnak, nem csupán a harcztéren véghezvihető tevékenységekben merülnek ki. A mint a harczterek mögötti városok, helységek és táborok stb. légi bombázása hadiérdeket szolgál, ép úgy hadiérdek az is, ha egyik ellenfél a másiknak országa, birodalma belső területén, az ugynevezett mögöttes országrészekben, alkalmas megbizottai, kémei útján robbantásokkal, gyujtogatásokkal, mérgezésekkel, a nép közötti lázításokkal vagy bármi más módon károkat okozhat, mert eme káros cselekményekkel megnehezítheti annak a csapatok szállítása, ellátása, municzió gyártása és sok másféle tekintetben tett intézkedéseit és ezenfelül demoralizálhatja az otthonlevő lakosságot is, a mely cselekmények pedig mind káros és hátrányt okozó hatással vannak az ellentállás és kitartás sikeres kifejtésére.

Kézenfekvő dolog ennél fogva, hogy a kievi lőszerrobbanás is, a melyre vonatkozó képeket egyidejűleg bemutatjuk, csakis az ellenséges hatalom beavatkozására vezethető vissza. Mert daczára, hogy Ukrániával, a melynek Kiev a fővárosa, békében és barátságban élünk és élünk már az eset története idejében is, de mert úgy az ántántnak, mint az Oroszországban kavargó

többféle pártoskodó csapatoknak épen az a nyilvánvaló célja és már eddig is többféle káros cselekményben megnyilvánult szándéka, hogy ezt a békés egyetértést megbontsa illetve megerősödni ne engedje, kétséget sem szenved, hogy ez a lőszerrobbanás is ezek egyike vagy másikának erre irányuló művére vezethető vissza és csakis azt célozta, hogy német szövetségeseinkével kapcsolatos helyzetünket Ukrániában megnehezítse, az ukránokat ellenünk ingerelje s ha sikerül, esetleg újabb háborús bonyodalmat idézzon elő ott is.

HIREK.

Adományok. Ujabban a következő adományok folytak be hozzánk: a vak katonák javára: Kiss Pál csendőr őrmester Csentáról 100 K, a nagybecskereki őrs legénységének adománya 23 K 10 fill., a naszádosi ifjúság az ottani őrs útján 20 K, a balatonboglári őrstől pedig az internátus javára 10 K. A befolyt adományokat rendeltetési helyére juttattuk.

Kérelmek. Hemlézi Pál Beszterczén állomásozó al-őrmester kéri az oroszországi Kurganban hadifogságban vele együtt volt Varga János V. számú csendőrkerületbeli al-őrmestert, ha már hazajött, hogy czimét egy fontos ügyből kifolyólag tudassa vele. A bálványosváraljai csendőrőrsparancsnokság kéri a hadrakelt seregnél tábori csendőri szolgálatot teljesítő Vitos Béla, volt bethleni, jelenleg a bálványosváraljai őrs állományába tartozó al-őrmestert, hogy illetékeinek kézbesíthetése céljából, czimét mielőbb közölje a fenti őrsparancsnoksággal.

KÜLÖNFÉLÉK.

Katonák rablógyilkossága. Két katonajulius 21-én valóságos vérfürdőt rendezett Pécs határában egy malomban. Gyors egymásutánban hat embert öltek meg állati kiméletlenséggel, azután kifosztották a malmot és eltűntek. Az egész megye minden katonasága és csendőrsége talpra állt, hogy kézrekerítse az elvetemült bűnösöket, de egyelőre semmi nyomuk nincsen. Még semmit sem tudnak róluk. Az esetet tulélt egyetlen szemtanu zavarosan mondta el a történeteket és nem tud világos képet adni a bűnösökről.

A borzalmas eset részletei ezek:

Péctől két kilométerre esik Máriakéménd falu és ennek a határában van Ivánpatakmalom. A malom tulajdonosa, Mödlich József molnármester vasárnap bement Máriakéméndre és egyedül hagyta a családját. Délelőtt kilencz óra tájban két szürke tábori egyenruhába öltözött fegyveres katonák állított be az udvarra. Egy kis leány kérdezte tőlük a kapuban, hogy mit akarnak, de a katonák nem válaszoltak. A kis leány erre befutott a házba és kiküldte Mislán Mihály 27 éves 19. honvéddalozgezredbeli őrmestert, a molnármester vejét. Mislán kijött, kérdezte, hogy mit akarnak, de a két katonák nem válaszolt, hanem felkapta fegyverét és lőtt. Mislánt több golyó érte és rögtön meghalt. A lövés zajára a házbeliek mind kiszaladtak az udvarra, de a két katonák tovább is lövésre készen tartotta fegyverét és mindenkire lőtt.

A robbanás áldozatai.

A golyók egymásután találták Reich Henrik 13 éves lakostanonczot, továbbá Grein Mátyás 60 éves versendi gazdát, a kik véletlenül tartózkodtak az udvaron, azonkívül Grecsmayer Mojse nevű orosz hadifoglyot, a ki alkalmazásban volt a malomtulajdonosnál. Mindannyi meghalt.

A gyilkosok azután behatoltak a házba. Az egyik szobában az ágyban találták Mödlich Józsefnét, a molnármester feleségét, kiránczigálták az ágyból és szívenlőtték. A molnár 14 éves, egyetlen Paula nevű leányát is megölték. A boldogtalan kis leány egy szekrénybe bujt el a gyilkosok elől, de reáakadtak, kihurczolták az udvarra s agyonlőtték. A katonákat ekkorra már egészen megdühítette a kiontott sok vér, mert agyonlőtték az udvaron kipányvázva legelésző két lovat is.

Ezután következett a malom kirablása. A lakás minden értékes holmiját összeszedték és azután elmenekültek.

A szörnyű vérengzést egyetlen ember élte túl: Mislán Mihályné, a malom tulajdonosának idősebbik leánya; a férjét is agyonlőtték a gyilkosok. Mislánné már az első lövés után elrejtőzött, a gyilkosok nem tudtak róla, így nem is keresték és szerencsére véletlenül sem akadtak rá.

Mislánné, a mikor látta, hogy a gyilkosok elhagyják a malmot, előbújt rejtekéből és a csendőrségre futott. Vallo-mása után ájultan rogyott össze a szerencsétlen asszony és még ma sincs abban az állapotban, hogy a borzalmas gyilkosság részleteiről ki lehessen hallgatni. Az asszony vallo-mása szerint az egyik gyilkos körülbelül 20—27 éves barna katona, a ki haját e' ílasztva hordja és ellenzónélküli katonasapkát hord, a másik egy középtermetű, barna, 23—24

éves katona. Ezredjelzést nem viseltek. Állítólag a szemek erdő felé menekültek. A csendőrök felkutatták értük az erdőt, de nem akadtak nyomukra.

Tizenegy óra lehetett, mikor Mödlich József molnár hazaérkezett a malomba és elébe tárult a borzalmas látvány. Első kétségbeeséséből felocsudva a máriakéméndi csendőrséghez sietett. A leánya akkorra már a történetekről elmondta azt a keveset a mit tudott.

Vegyes vizsgáló-bizottság szállt ki a tragédia színhelyén egy törvényszéki orvos, egy katonaoorvos és a pécsvárad járásbiróság kiküldötte. Pécs városában is nagy razziát tartottak, mert az a gyanu, hogy a gyilkosok bejutottak a városba. A razzia nem vezetett eredményre. A nyomozást Fischer József csendőrnagy vezeti. Véleménye szerint a gyilkos katonák nem tartoznak egyik pécsi ezred kötelékébe se. Sokkal valószínűbbnek tartják, hogy a gyilkosok menekültek valamerről és e közben véletlenül kerültek a tanyára.

A királyi pár látogatása Szegeden. A kormány értesítette Szeged városát, hogy a királyi pár októberben meglátogatja a várost. A király és királyné három napig fognak tartózkodni Szegeden. Már megtették az előkészületeket, hogy a királyi pár fogadtatása és a három napi program minél melegebb és impozánsabb legyen. Ekkor fogják elhelyezni a Károly király nevét viselő új közkórház alapkövét is. A király és királyné a városházán fognak lakni, a hol a főispáni hivatalt rendezik be a felséges pár lakosztályául. A küldöttségeket a bizottsági teremben fogja fogadni a király. A királyi pár meglátogatja a város nevezetesebb intézményeit és valószínűleg a város környékére is kirándul. Szeged

után Debreczen, majd Pécs városát látogatja meg a felséges pár.

Kötéllel verbuválják a francziák a cseheket. Az ententenak Ausztria-Magyarország ellen folytatott politikai offenzívájához hozzátartozik egy hazatért osztrák-magyar hadifogoly előadása szerint az is, hogy a francziák a fogságukba jutott osztrák és magyar hadseregbeli szláv nemzetiségű katonákat hazarúlásra igyekeznek csábítani. Az orleansi fogolytáborban külön táborban helyezték el a cseh nemzetiségű hadifoglyainkat. Ezeket a foglyokat arra igyekeznek rábírni, hogy lépjenek be a csehfrancia zászlóaljba. Kétszáz osztrák katona közül, a kiket Anterre, Montmorot és Cognac táboraiából vontak össze Orleansba, mindössze 12—16 ember volt hajlandó belépni a cseh zászlóaljba. A francziák ugyanazzal a módszerrel toborozzák a cseh zászlóalj katonáit, mint az idegen légiók katonáit. Nagy ígéretekkel és sok alkoholos itallal elkábítják a hosszú hadifogságban megpuhult embereket, azután aláíratják velük a kötelező okiratot. Két cseh nemzetiségű tiszt, a ki állítólag Amerikából jött vissza, csaknem minden nap meglátogatja a fogolytáborban lévő cseheket és igyekszik őket a cseh zászlóaljhoz való csatlakozásra rábeszélni. Newyorkból és Chicagóból buzgón folytatják a szláv nemzetiségű osztrák-magyar katonáknak a monarchiától való elidegenítését. A fogolytáborba mindennap érkeznek ilyen czélt szolgáló folyóiratok és röpiratok, a melyeket a foglyok között kiosztanak. A foglyok között azonban igen sok olyan magyar és horvát katona van, a ki hű marad hazájához és ellenáll mindenféle csábításnak, a miért fogsággal, ételük elvonásával és a legkülönbözőbb törvénytelen eszközökkel büntetik őket.

A hüvelyesek zár alá vétele. A közéletmezési miniszter rendeletet bocsátott ki, a mely az 1918. évi termésű étkezés és takarmány céljaira szolgáló babot, borsót, lencsét, lóbabot, takarmányborsót (őszi, tavaszi és vadborsót) zár alá veszi és ezeket a rendelet kiadásától kezdve csak a miniszteri rendelkezések értelmében és feltételek mellett szabad forgalomba hozni. Együttal a magyarországi egész termés zár alá helyeztetik és a termésből a termelő csak a rendeletben megszabott korlátok között rendelkezhetik.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Zs. J. A hadifogságból visszatért és 1918. évi február hó 28-ig bezárólag bemutatott csendőregyének számára kijáró illetményekre nézve, a f. évi május 22-én kelt 194842/6. számú honv. min. rendelet intézkedik.

Önként továbbszolgáló altisztek csoportjába tartozó tényleges állományu csendőrlegénység részére illetményutólagot a csendőrkerületi parancsnokság engedélyez és pedig zsold, szolgálati

pótdíj és a készütségi pótdíj helyett megállapított különös pótdíjat *(elősszegeben)*, valamint a hadifogságba jutástól a visszaérkezésig napi 26 fillér átvonulási szállás-téritményt; és pedig a zsold és különös pótdíj a hadifogságba jutáskor viselt valóságos rendfokozat után, a szolgálati pótdíj pedig abban a kiszabásban amelyben az a hadifogság tartamához képest illetékes. Ezen illetményutólagból az esetleg illetéktelenül felvett előlegek, valamint a családnak esetleg illetéktelenül folyósított illetmények vagy visszahagyások feltétlenül levonandók, míg az ellenséges hatóságoktól, vagy szövetséges és semleges hatóságok képviselőitől, vagy önkéntes betegápolás missióitól bármily czímen felvett tartásdíjak, segélyek stb. vagy egyéb pénzösszegeknek csak azon része vonandó le, mely a különös pótdíj *felének* a hadifogság idejére eső összegét túlhaladja. Ha az említett pótdíj felének összege a kapott pénzek összegét túl nem haladja, úgy a kapott összegek teljes egészükben az illető javára maradnak.

Ezek az illetményutólagok nyugta alapján fizettetnek ki.

Más illetmények (pld. vitézségi érem, vagy jelvénytótdíjak stb.) nem engedélyezhetők.

Az 1918. évi márczius 1-től kezdve bemutatottakra nézve külön rendelkezéseket fognak kiadni, addig tehát az ilyen legénység számára illetékutólagok egyelőre ki nem fizethetők.

Hadifogoly. A hadifogságban eltöltött szolgálati idő, a hadifogságból visszatért és igazolt legénységi állományu egyéneknél a katonai szolgálati jelre való igény tekintetében tényleges szolgálati idő gyanánt beszámítandó.

B. A. Divékrudnó. A csendőrségi internátus létesítése, a háborús viszonyok és az alap csekély volta miatt ezidőszert még a terv stádiumában van.

U. L. Táb. posta 298. Mint nős egyén a csendőrséghez jelenleg fel nem vehető.

M. jó. Szencz. Lapunk folyó évi 1 számával adatott ki.

Menni vágyó. A felváltás most van folyamatban.

1894. Honcztó. Az 1915. évi 178522/16. számú honvédelmi miniszteri rendeletre való hivatkozással, kérelmét újból adja elő.

Villány! 1. A szökött katona mindaddig szökevény marad, míg ahhoz a csapattesthez, a melytől a szolgálattétel alól megszökött, önként, vagy befogatás útján vissza nem kerül. Más ezrednél vagy alakulatnál való jelentkezés a szökést meg nem szünteti, legfeljebb annak birói elbírálásánál enyhítő körülményként tudható be.

2. A lábadozó osztagparancsnok és a katonai (honvéd) ügyész hatásköre össze sem hasonlítható, mert mind a kettő más-más irányu. Előbbié katonai (fegyelmi), utóbbié pedig birói hatáskör, de egyik a másikat nem befolyásolhatja. Ha azonban a létszám és a terület vétetik a hatáskör nagysága alapjául, úgy a katonai (honvéd) ügyész hatásköre szélesebb, mert egy honvédkerület illetve egy hadtest általános létszáma és területére terjed ki és kiadott intézkedéseit (felhívásait, rendelkezéseit) a lábadozó osztag parancsnoka is köteles teljesíteni.

3. A felhívás tartalmáért az azt kiadó (polgári vagy katonai (honvéd) hatóság lévén felelős, azt a csendőrsparancsnokság, mindenféle magyaráztatás és aggályoskodás nélkül (Cs. II. szolg. ut. 29. §. és 154. §. 3. bekezdés) teljesíteni, a járőr pedig teljesíteni köteles. A szóbanforgó esetben tehát a szökevény elfogása illetve őrizetbe vétele, szabadságolási igazolványa dacára is helyes és kötelességszerű volt.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások.

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a 3. osztályú Vaskorona-rendet a hadidiszitménynyel díjmentesen:

nyugállományba helyezése alkalmából:

csikszentimrei Csató Ferencz vezérőrnagynak;

a 3. osztályú katonai érdemkeresztet a hadidiszitménynyel:

az ellenség előtt teljesített kitűnő szolgálatai elismeréseül:

kézdíszentléleki Voloncs István, III. számú csendőrkerületbeli csendőrszázadosnak, egy csendőrszárny parancsnokának;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adassék:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása és kitűnő szolgálatai elismeréseül:

Pap János, egy kerületi parancsnokságnál beosztott V. számú csendőrkerületbeli csendőrfőhadnagynak;

továbbá, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés újólal tudtul adassék:

az ellenség előtt teljesített kitűnő szolgálatai elismeréseül:

Kosztka Ágoston, III. sz. csendőrkerületbeli csendőrszázadosnak, egy hadtest csendőr osztályparancsnokának;

adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet, a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálatai elismeréseül:

Gyimóthy Pál alőrmesternek, a IV. számú csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismeréseül:

Foritányi István,

Nagy Gábor 2. osztályú őrmestereknek, a IV.,

Tamás József alőrmesternek, a II.,

Pálmai Mihály,

Sisa János alőrmestereknek, a III.,

Kulcsár József alőrmesternek, a VII.,

Poschner Ferencz 1. osztályú őrmesternek, a IV.,

Bakk Miklós,

Faragó Antal,

Serfőző Mihály alőrmestereknek, a II.,

Patocs János alőrmesternek, a III. számú csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Markó Kálmán,

Kovácsik János 2. osztályú őrmestereknek, az V.,

Demény Lajos,

Lendvay Imre alőrmestereknek, a II.,

Dorogi László,

Szöllősi András,

Bacsa Gyula,

Klucsivszky István,

Lautner Péter,

Kudrics Gergely alőrmesternek, a IV.,

Jurisza András alőrmesternek, az V.,

Juhász György,

Pauker József alőrmestereknek, a VI.,

Rácz József alőrmesternek, az V.,

Radványi János 1. osztályú őrmesternek és

Fejt József 2. osztályú őrmesternek, az V.,

Fonyadt Lajos alőrmesternek, a VI. számú csendőrkerületben;

a koronás vas érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálatai elismeréseül:

Miklós Lajos alőrmesternek, a II.,

Bonnár Mihály alőrmesternek, a VIII. sz. csendőrkerületben.

Áthelyeztettek:

1918. évi július hó 16-ával:

Nagy Vilmos, VI. számú csendőrkerületbeli alezredes, soproni szárnyparancsnok, beosztott törzstiszti minőségben a VIII. sz. csendőrkerület törzséhez Debreczenbe;

Madarász Henrik, I. számú csendőrkerületbeli százados, kolozsvári szárnyparancsnok, hasonló minőségben a VI. számú csendőrkerülethez Sopronba;

Mántó József őrnagy, a nagyváradi országos csendőriskola állományából, szárnyparancsnoki minőségben az I. számú csendőrkerülethez Kolozsvárra;

Lábady Kálmán, IV. számú csendőrkerületbeli őrnagy segéd tiszt, szárnyparancsnoki minőségben a II. számú csendőrkerülethez Ujvidékre;

kétegyházi Kirileszku Gyula, IV. számú csendőrkerületbeli százados, a kassai 1. szakasz parancsnoka és ügyészi tiszt, segédtiszt minőségben ugyanazon csendőrkerület törzséhez Kassára;

wehrfesti Armandola Vladimir, VIII. számú csendőrkerületbeli százados, orosházai szakaszparancsnok, ügyészi tiszt minőségben és mint az 1. szakasz parancsnoka Kassára.

Ideiglenes nyugállományba helyezettek:

1918. évi július hó 1-ével:

Szőcs Tivadar, VI. számú csendőrkerületbeli járásörmester a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, népfölkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Maros-Vásárhely.

Cséfay Géza, V. számú csendőrkerületbeli járásörmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Nyitra.

Okiratilag megdicsértettek:

a. m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Fábián Péter, 1. oszt. örmester,, Fisli János, Trombitás Gyula, Varga Vendel, Székely Sándor, Horváth Sándor Horváth Miklós, Kerekes Ferencz, Pekánovics László, Németh Károly, Nagy István. Kovács Pál, Döbösy István, Varga Ferencz, V. 2. oszt. örmesterek Komáromy Lajos, Pordán József, Nagy Miklós, Trefeli György, Szalai István, I. Lánicz József, Huber Mihály, Vargyas Pál, Fehér Mátyás, Kanizsai György, Bota János, Kis József, Szakala András, Pál Sándor, Podnovár Mihály, Pintér Lajos, Bejczy Kálmán alörmesterek, Gedeon Emil, Király Sándor Géza, Vogronics Boldizsár, Berényi György I., Göcze József II., Farkas József III., 2. oszt. örmesterek, Lenárt Ferencz, Németh József VI., Áldott Mihály Tompa Gyula, Szalai József, Erdélyi József I., Hersits Mihály, Major István, Kocsis István, Kemendi Pál, Németh István, Földvári Aurél, Pajor János, Juhász József, Varga Ferencz, Homola Ferencz, Szabó György II., alörmesterek, Fray Mihály, Losonczy

Ferencz 2. oszt. örmesterek Riklik Sándor, László István, Szulok Sándor, Molnár József I., Varga József, Hegedüs István, Tarr Sándor, Horváth István I., Döme József, Tróbert János, Rödl János, Vig Antal, Horváth János, III., Török Antal, Bács Mihály, Kovács Flórián, Németh József VII., Odri Sándor, Matusz Péter, Horváth József XV., Léber Ferencz, Simon József, Bándli Péter, Rózsa Sándor I., Horváth József IX., Köves Károly, Cser János, Wlahovits Károly, Molnár József, Horváth József VIII., Sztraszny János, Illés János, Antal Lajos, Takács János, Baranyai János I., Farkas Ferencz, Németh Antal, Pápai Imre, Toplak Ferencz Berecz Dénes, Kovács Gyula II., és Kálmán Imre, alörmesterek a közbiztonsági szolgálatban talában kifejtett buzgó és eredményes működésükért valamint a háborúból folyó sokoldalu szolgálatnak pontos és lelkiismeretes teljesítéseért;

a. m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Szulok Sándor, most már VI. számú csendőrkerületbeli alörmester, a Csiga Mihály, nagyilvai lakos sérelmére 1916. évben 15,000 K értékben eikövetett rablás tetteinek kiváló ügybuzgalommal és szakértelemmel történt kiderítése, elfogása és a bűnjelek biztosítása körül kifejtett eredményes szolgálataiért;

Albert János, Szakács József, Bokor Jakab, Kopács Áron, Nagy Miklós és Konesag János járásörmesterek, a VI. és VII. hadikölesönre való toborzás körül kifejtett kiválóan eredményes tevékenységükért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a. m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Szigeti Bálint alörmester azért, mert a budapesti csendőr-karhatalomnál, mint csendőrkülönítmény parancsnok, a közbiztonsági szolgálat terén, kiváló szorgalommal és szép eredménnyel működött s alárendeltjeit helyesen vezette és befolyásolta.

a. m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Gallai József, Vida Benedek, Borbás József, Kraft

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztése.

Előlegek értékpapírokra Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Előlegünk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünkknél, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kéri, 5% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegét nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvénnyek és chequak beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

József, Litz Ferencz, Varga István, Csordás Dezső, Németh József, Boros Mihály, Magyar Ferencz, Gamauf Sámuel, Jakabfi István és Marton Pál, alörmesterek;

Mesteri István, Tóth János IV., Viszt István, Varga József, VI., Parcsadi Lajos, Vörös Lajos, Balaicz József, Varga Károly, alörmesterek és Szabó Lajos II., 2. oszt. örmester;

Nyul Ferencz, Szarka Mihály, Pethő János, Somogyi György, Baranz Sándor, Zámbó János;

a m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Sas Ignác, járásörmester, Geese Imre, Szabó Ignác 1. oszt. örmesterek és Vitos Ádám, Csog Dénes, Kele István, Györke Lajos 2. oszt. örmesterek és Nemes István népfölkelő szakaszvezető a VI. hadikölesönre való toborzás körül kifejtett tevékenységükért.

Előléptettek:

2. oszt. örmesterre:

1917. évi december hó 1-ével:

Kiss János III. alörmester, a III.,

1918. évi április hó 1-ével:

Skrilecz János alörmester, a VI számú csendőrkerületben.

alörmesterre:

1918. évi június hó 23-ával:

Samfira Simon vezető, az V.,

1918. évi június hó 26-ával:

Perlaki István, Dombora Ferencz, Balázs Ignác, Czifra Sándor, Mihály Lajos és Gyömrei András csendőrök, a VII.,

1918. évi július hó 28-ával:

Kovács Ferencz csendőr, a III. sz. csendőrkerületben.

Lovaglási jutalomdíjban részesítették:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Támba György 2. o. örmester 2 drb.;

a m. kir. III. számú csendőrkerületben:

Józsa István alörmester 5 drb., Hegedüs Mihály 1. o. örmester, Bodnár Sándor, Pallagi János 2. o. örmesterek, Madarasi Sándor és Dénes János alörmesterek 2—2 drb.;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerületben:

Mizsei Pál 2. oszt. örmester 4 drb. 10 koronás aranyból álló lovaglási jutalomdíjban részesítették.

Névváltoztatások.

Belügyminiszteri engedély alapján:

a m. kir. II. számú csendőrkerületben:

Marosán János alörmester, vezetéknévét «Marosi»-ra,

Morár János alörmester pedig vezetéknévét «Molnár»-ra változtatta.

Házasságot kötöttek:

a m. kir. I. számú csendőrkerületben:

Horváth Dénes alörmester, Kis Rózával, 1918 jan. 20-án, Nagymohán;

Bence Sándor 2. oszt. örmester, Berenczki Máriával, 1918 július 7-én, Némán;

Pataki József alörmester, Simonfi Vilmával, 1918 jul. 8-án, Ujösön;

Madarász Albert alörmester, Szoboszlai Lidiával, 1918 június 29-én, Csókfalván;

a m. kir. II. számú csendőrkerületben:

Nagy György Bálint alörmester, Baranyi Rozáliával, 1918 július 14-én Makón;

Péntek József alörmester, Burglöchner Erzsébettel, 1918 július 14-én, Berzaskán;

Takács István alörmester, Biró Máriával, 1918 június 24-én, Körösmezőn;

a m. kir. III. sz. csendőrkerületben:

Dueza Zsigmond alörmester, Sz. Tóth Máriával, 1918 június 5-én, Turkevén;

Dunai Lajos alörmester, Kun Margittal, 1918 július 1-én, Budapesten;

Eisler István alörmester, Molnár Ilonával, 1918. jul. 7-én, Abonyban;

Bárdos István alörmester, Németh Máriával, 1918 jun. 26-án, Ordason;

Szenási András alörmester, Haszilló Teréziával, 1918 június 8-án, Kecelen.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállít kerékpárt, beszélő-gépet, varrógépet, karbid-lámpát asztalra, karbid-gummit és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Ellmerő leveleim ezerszámba vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Gyalogsági tisztikard, bőrkardkötő, kardbojt, sapka a legjobb kivitelben kapható.